

Вх. № 877-НО-05-06/25.10.2019 г.

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д-р Павел Стоев, Национален природонаучен музей - БАН,
за научните приноси и квалификация на гл. ас. д-р Димитър Владимиров Димитров
от секция "Биоразнообразие и екология на паразитите",
Институт по биоразнообразие и екосистемни изследвания (ИБЕИ) при БАН -
кандидат в конкурс за доцент по научна специалност „Екология и опазване на
екосистемите“, за нуждите на изследователска група „Кръвни паразити по птици“

Димитър Владимиров Димитров е роден на 13 март 1981 г., в гр. Шумен. Завършва висше образование през 2006 г. в Шуменския университет "Епископ Константин Преславски" с дипломна работа на тема: „Количествена характеристика на реещи се птици по време на пролетна и есенна миграция в района на град Провадия“ под ръководството на проф. д-р П. Зехтинджиев. Докторската си дисертация на тема "Морфологичен и молекулярно-биологичен анализ на едноклетъчни кръвни паразити (Haemosporida) на птици и проучване на тяхната специфичност и патогенност" защитава в ИБЕИ през 2011 г. От 2015 г. досега е Главен асистент в отдел "Животинско разнообразие и ресурси" в същата институция. Автор е на 23 научни работи в областта на таксономията, филогенията, разпространението, морфологичното и молекулярно разнообразие на едноклетъчните кръвни паразити от разред Haemosporida (Apicomplexa) при птиците, както и върху биологията на птиците-преносители. Всичките статии са публикувани в списания регистрирани в WoS и/или Scopus. Всичките статии са в съавторство с международни експерти, а на 6 статии Д. Димитров е първи автор. Желателно е занапред процентът на статиите, на които е водещ или последен автор да се увеличи. Двадесет от статиите му са цитирани общо 226 пъти в други научни работи, публикувани в списания, индексирани в WoS и/или Scopus.

Основните приноси на Димитър Димитров се изразяват в следното:

- Описва четири нови за науката вида кръвни паразити от родовете *Haemoproteus* и *Plasmodium*, като изяснява техните филогенетични връзки с близкородствени видове.
- Установява, че кръвни паразити от род *Plasmodium* в диви птици, канарчета и домашни патици проявяват висока специфичност при представителите на подрод *Novyella*, докато тези от подрод *Haematomeba* са способни да заразяват широк кръг от гостоприемници. Комбинирани инфекции с повече от една генетична линия са причина за висока смъртност при птиците. Резултатът от това изследване има приложна стойност, особено в светлината на климатичните промени и изменението на ареалите на паразитите и гостоприемниците.
- Чрез ДНК анализ изяснява хранителните предпочитания на шест вида комари (Diptera: Ceratopogonidae), пренасящи кръвни паразити от род *Haemoproteus*, към гръбначни животни. Изследването показва, че близо половината от гостоприемниците са птици.
- Проучва развитието на *Haemoproteus noctuae* и *H. syrnii* в комарите (вектори) *Culicoides nubeculosus* и *C. impunctatus*, които са често срещани паразити при нощните грабливи птици в умерените ширини. В друго изследване установява, че специфичността на линиите паразити варира, като някои линии са открити само в един вид вектор (*Culicoides*), а други – в два или повече.
- Изследва заразени с хемоспориди екземпляри от южен славей (*Luscinia megarhynchos*) и установява, че те са по-склонни да поемат риск. Тази зависимост има връзка с интензивността на инвазията. Резултатите потвърждават хипотезата, че по-високият риск е еволюционен механизъм за премахване на заразени индивиди от популацията. Въпреки това, не се изключва и възможността по-смелите индивиди да са изложени на по-голям риск от заразяване.

Димитър Димитров е изграден паразитолог. Участвал е в редица национални и международни научни проекти, сред които и такива с голяма научно-приложна стойност като този за изследването на птичата малария, в който той е бил главен изследовател за

страната. Специализирал е в научни лаборатории в Университета в Лунд, Института по екология и еволюция в Саратов и др. Участвал е с доклади и постери в над 20 научни конференции, посветени на маларията по птиците.

Покрива напълно изискуемите наукометрични показатели, като по отношение на цитирането на научните му публикации ги надминава 4-5-кратно. Въз основа на гореизложеното, бих желал да препоръчам на Научното жури да даде висока оценка на научните му приноси и да му присъди длъжността „Доцент“ в ИБЕИ, която според показаните от него резултати той напълно заслужава.

С уважение,

24 октомври 2019

/Проф. д-р Павел Стоев/